

Developing a structural model for marital intimacy through love styles with the mediating role of interpersonal forgiveness

Fateme Nemati Sogolitapeh, Ph.D

Associate Professor, Department of Psychology, University of Tabriz, Tabriz, Iran

Mohamad Khaledian, Ph.D

Assistant Professor, Department of Psychology, Payam Noor University, Tehran, Iran

Fateme Pasdard, M.A

Department of Information technology management, Payam Noor University, Tehran, Iran

Abstract

The purpose of this study was to develop a model for predicting marital intimacy based on interpersonal lovemaking and forgiveness styles. The present study was applied in terms of purpose and a cross-sectional survey in terms of data collection method. The research population consisted of married students of Payame Noor University, Saqqez branch who were studying in the academic year of 2018-2019. In this study, as many as 100 married students were selected by convenience sampling as the sample size. For data collection, the 85-item marital intimacy of parents and colleague's questionnaire, the 42-item love styles questionnaire developed by Lee and the 25-item forgiveness questionnaire by Ehteshamzadeh et al. were used. As well, to test the general research model, the structural equation model with PLS software was used. The findings suggested that the lovemaking and forgiveness styles have an effect on marital intimacy. The value of test statistics was obtained using Sobel test at 2.74. Also, the structural model fit was done using the criteria of coefficient of determination (R²), redundancy and the GOF statistic. It was found that the coefficient of determination (R²) for marital intimacy was 0.735, amount of redundancy for marital intimacy 0.584, love styles 0.616 and forgiveness 0.556. Using the Sobel test (2.74), it can be said that interpersonal forgiveness has a mediating effect on the relationship between lovemaking style and marital intimacy using and affects the extent of this relationship. Also, blindfolding values for all research structures were found to be positive and greater than 0.35. It is concluded that interpersonal forgiveness has a mediating role and effect in the relationship between lovemaking style and marital intimacy and affects the extent of this relationship.

Keywords: interpersonal forgiveness, lovemaking style, marital intimacy.

تدوین مدل صمیمیت زناشویی با استفاده از سبک‌های عشق ورزی با نقش میانجی بخشایش‌گری میان فردی

فاطمه نعمتی سوگلی تپه

دانشیار گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

*محمد خالدیان

استادیار گروه روان‌شناسی، دانشگاه پیام‌نور، تهران، ایران

فاطمه پاسدار

کارشناس ارشد گروه مدیریت فناوری اطلاعات، دانشگاه پیام‌نور، تهران، ایران

چکیده

هدف از پژوهش حاضر تدوین مدل ساختاری برای صمیمیت زناشویی از طریق سبک‌های عشق‌ورزی و بخشایش‌گری میان‌فردی می‌باشد. پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش گردآوری داده‌ها از نوع توصیفی از نوع همبستگی به روش مدل‌یابی معادلات ساختاری است، جامعه پژوهش دانشجویان متأهل مشغول به تحصیل دانشگاه پیام‌نور مرکز سقز در سال تحصیلی ۹۸-۹۷ بوده است. در این پژوهش ۱۰۰ دانشجو متأهل با نمونه‌گیری دردسترس بعنوان حجم نمونه انتخاب شدند. جهت جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه صمیمیت زناشویی اولیا، فتحی زاده و بهرامی (Oleya, Fathizadeh & Bahrami, 2007)، پرسشنامه سبک‌های عشق‌لی ساخته (Hendrick & Hendrick, 1986) و پرسشنامه بخشایش‌گری (Ehteshamzadeh, Ahadi, Enayati & Heidari, 2010) استفاده شد. همچنین برای آزمون مدل کلی تحقیق از مدل معادلات ساختاری با نرم‌افزار PLS استفاده شد. نتایج نشان داد که بین سبک عشق‌ورزی و بخشایش‌گری رابطه مثبت معناداری (۰/۳۶۶)؛ بین سبک عشق‌ورزی و صمیمیت زناشویی رابطه مثبت معناداری (۰/۴۱)؛ و بین صمیمیت زناشویی و بخشایش‌گری رابطه مثبت معناداری (۰/۵۳)؛ وجود دارد. مقدار آماره آزمون با استفاده از آزمون سوبل ۲/۷۴ به دست آمد. همچنین برازش مدل ساختاری با استفاده از معیارهای ضریب تعیین (R²)، افزونگی و در آماره GOF استفاده شده است که ضریب تعیین R² برای سازه صمیمیت زناشویی این مقدار ۰/۷۵۳، گزارش و مقدار نیکویی برازش در این مطالعه با شاخص GOF برابر ۰/۵۱۰ بدست آمد، که مقدار افزونگی برای صمیمیت زناشویی (۰/۵۸۴)، سبک‌های عشق‌ورزی (۰/۶۱۶) و بخشایش‌گری (۰/۵۵۶) می‌باشد.

واژگان کلیدی: بخشایش‌گری میان فردی، سبک عشق‌ورزی، صمیمیت زناشویی

مقدمه

ازدواج یکی از مهمترین تصمیم‌ها در زندگی هر فرد است. یک ازدواج رضایتمندانه محل تلاقی و تبادل احساسات و عواطف مثبت بین زوجین است و تشکیل خانواده بهنجار و سالم و عملکرد سالم نهاد خانواده نقش بسزایی در سلامت و بهزیستی و کیفیت‌زندگی کل جامعه دارد (Hedayatidana & Saberi, 2014). ازدواج ورود به مرحله جدیدی از زندگی می‌باشد که بخش مهمی از حیات فردی و اجتماعی هر فرد را در بر می‌گیرد. خانواده نیز از فرایند رشد و تحول گذر می‌کند و روابط نقشی میان اعضای آن در طول زمان تغییر قابل توجهی می‌کند (Razavi, Jazayeri, Ahmadi & Etemadi, 2019). همچنین شکل‌گیری ازدواج در خانواده عاملی برای پرکردن شکاف‌های احساسی و عقلانی و انگیزه‌ای برای بقا است. اما این احتمال وجود دارد که ازدواج و زندگی‌زنانشویی و مشترک به واسطه مشکلات و عوامل متعدد آسیب‌زا شکننده شود که می‌توان از طریق مولفه‌های مثبت به کاهش شکنندگی همت‌گمارد (Rafiei, Kalantari, Neshatdost & Arizi, 2017). رابطه بین زوجین یکی از پیچیده‌ترین روابط انسانی می‌باشد و هیچ‌کدام از روابط انسانی دارای ابعاد وسیع و متعدد همانند رابطه زوجین نیست؛ زیرا روابط زوجین هم زمان دارای همه ابعاد زیستی، اقتصادی، عاطفی و نیز روانی-اجتماعی است (Karimi, Donyavi, Rahnejat & Kianimoghadam, 2017). انگیزه اصلی برای تشکیل زندگی صمیمیت است که در برگیرنده میزانی از احساس نزدیکی و مراقبتی است که هر یک از زوجین نسبت به هم احساس و ابراز می‌کنند. زوجهایی که صمیمیت‌زنانشویی بالایی دارند باتوجه به اینکه از مراقبت و حمایت‌روانی بیشتری برخوردارند و در محیط خانواده و اجتماع احساس رضایتمندی و تعاملات اجتماعی بهتری را نشان می‌دهند و از سلامت‌عمومی بیشتری برخوردار هستند در نتیجه سلامت‌فرد به عنوان یک عامل مهم به شکل مستقیم و غیرمستقیم بر ابعاد مختلف زندگی زنانشویی اثربخش است (Khodadadisangdeh, Hajizade, Amosti & Rezaee, 2016).

صمیمیت رابطه نزدیک، آشنا، عاطفی، خصوصی و عاشقانه با فردی دیگر تعریف می‌شود و سازه‌ای مهم در پویاییهای ارتباط زنانشویی می‌باشد و نیاز اصلی بشر است، که از درون

یکی از نیازهای اساسی بشر به نام نیاز به دلبستگی رشد می‌کند. نیاز به صمیمیت، نیاز به نزدیکی فیزیکی، پیوند و تماس با دیگر افراد را شامل می‌باشد و یکی از، ضرورت‌های مداوم، رضایت‌مندی و موفقیت و رشد زندگی است (Moradi, Farzad & Zaharakar, 2018). با مطرح شدن روانشناسی مثبت در سال‌های اخیر و توجه به مهارت‌های بخشایشگری که فرایندی تعمّدی و داوطلبانه برای بخشش فرد خطاکار است که در حوزه خانواده امکان دارد که فرد خطاکار همسر باشد (Nemati, Afrooz, Ghojari-Bonab, Shokoohi, Yekta & Beh-pajoo, 2016). بخشایشگری توانایی انسان در برابر کسی که رفتار نامناسب داشته را بالا برده و از پاسخهای ناخوشایند بازداشته و باعث می‌شود که به گونه‌ای مثبت رفتار کند، و فرد پاسخ منفی به خطای را کاهش داده برای واکنش و رفتار مثبت برانگیخته می‌شود، بخشایشگری یکی از فرایندهای ارتباطی موثر برای رهایی از آزرده‌گی است و بر سلامت افراد موثر است (Amani, Sohrabi, Bagheri & Nasirihanis, 2017). همچنین بخشایشگری باعث سازماندهی، بهبود و توسعه روابط و رشد سازنده سیستم خانواده و اعضای آن می‌شود (Rafiei et al, 2017). بخشایشگری یک میل انگیزشی است که منجر به رفتارکردن مثبت نسبت به فردی که بطور منفی با آن برخورد کرده است می‌شود و به نوعی باعث رفتارهای مثبت ارتباطی، شفقت، سخاوت و رضامندی می‌شود. ضمناً بخشایش در اکثر ادیان و مذاهب مورد تایید و قبول می‌باشد (Chalmeh, 2012). عشق، واکنشی آموختنی و احساسی اکتسابی و فراگرفتنی است و به نوعی تحت تاثیر محیط می‌باشد یعنی هر آدمی عشق را با توجه به آموخته‌ها و باورها و محدودیت‌هایش می‌شناسد و سپس تجربه می‌کند. افراد برای عشق ورزیدن نسبت به همسر خود، از یک سبک خاصی استفاده می‌کنند و این سبک متأثر از ارتباط متقابل و مداوم بین زن و شوهر و تعبیری است که از محیط زندگی خوددارند. سبک‌های عشق‌ورزی اشاره به این امر دارد که چگونه افراد عشق را تعریف می‌کنند، یا عشق‌ورزی می‌کنند. از مهم‌ترین نظریه‌هایی که به تبیین انواع عشق می‌پردازد، نظریه شش‌بعدی لی (Lee) است که شامل سبک‌های: عشق رمانتیک (Mania)، عشق‌دوستانه (Storge)، عشق فداکارانه، عشق بازیگرانه (ludus)، عشق‌شهوایی، عشق واقع‌گرایانه

سبک‌های ارتباطی سازنده به منزله رضایت وی از خانواده محسوب میشود و رضایت از خانواده به مفهوم رضایت از زندگی بوده و در نتیجه موجب تسهیل در امر رشد و تعالی و پیشرفتهای مادی و معنوی جامعه خواهد بود (Seperianazar, Mohamadi, Badalpour & Norozzadeh, 2016).

نتایج پژوهش (Daghagheleh, Asgari & Heidari (2012) با موضوع رابطه بخشودگی، عشق، صمیمیت با رضایت زناشویی نشان داد که بین بخشودگی، عشق، صمیمیت با رضایت زناشویی رابطه وجود دارد. نتایج پژوهش Ehteshamzadeh, Makvandi & Bagheri (2009) با موضوع رابطه بخشودگی، کمال‌گرایی و صمیمیت با رضایت زناشویی در جانبازان و همسران آنها نشان داد که بین بخشودگی و صمیمیت و رضایت زناشویی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. نتایج پژوهش Mansouri, Sarajkhorami & Heidari (2013) با موضوع بررسی رابطه صمیمیت، بخشش و خودافشایی با رضایت زناشویی در بین معلمان متاهل نشان داد که بین صمیمیت و بخشش و خودافشایی و رضایت زناشویی رابطه معناداری وجود دارد. نتایج پژوهش Besharat & Rafieezadeh (2016) با موضوع پیش‌بینی سطوح رضایت جنسی و سازگاری زناشویی بر اساس متغیرهای - شغلی، تعهد، صمیمیت و دانش و نگرش جنسی نشان داد که بین تعهد، صمیمیت و دانش و نگرش جنسی با رضایت جنسی و سازگاری زناشویی رابطه مثبت داشتند. همچنین رضایت جنسی توسط صمیمیت و دانش و نگرش جنسی قابل پیش‌بینی بود. تعهد و صمیمیت نیز توان پیش‌بینی سازگاری زناشویی را داشتند. نتایج همچنین نشان داد صمیمیت بیشترین سهم را در پیش‌بینی رضایت جنسی و تعهد بیشترین سهم را در پیش‌بینی سازگاری زناشویی ایفا می‌کند. نتایج پژوهش Irandoost, Sohrabi, Malihalzakerini & Ahi (2018) با موضوع مدل علی روابط بین ناگویی هیجانی با عملکرد جنسی زنان با میانجی‌گری درماندگی روان‌شناختی و صمیمیت زناشویی نشان داد که ناگویی اثر منفی بر صمیمیت زناشویی دارد و خود صمیمیت رابطه مثبت با عملکرد جنسی دارد که به دلیل ناگویی این اثر نیز کم می‌شود. نتایج پژوهش Habibi & Amanolahi (2016) با موضوع بررسی رابطه بین صمیمیت و میل جنسی با نشانه‌های افسردگی و رضایت زناشویی در زنان ۳ ماه تا ۲ سال پس از زایمان نشان داد که بین صمیمیت و میل جنسی با نشانه‌های افسردگی رابطه منفی و بین صمیمیت و میل جنسی با رضایت زناشویی رابطه مثبت

(Pragma) می‌شوند (Karimi et al, 2017). عشق و محبت نوعی هیجان آدمی است که می‌تواند بسیاری از تنش‌های میان زوجین را محو کرده و برخورد محوری‌ها سرپوش بگذارد و یکی از مهمترین روابطی که هر فرد در طول زندگی خود ایجاد می‌کند عشق است که نیاز دوست داشتن و دوست داشته‌شدن را تأمین می‌کند (Sadeghi, Ahmadi, Bahrani, Etemadi & Poursaied, 2013). عشق برای افزایش خودکارآمدی و عزت نفس مفید است. در واقع عشق بیش از یک دوستی نزدیک و چیزی بیش از صرفاً گرایش جنسی به شخص دیگر است (خلفی، بشلیده، ارشدی و سودانی، ۱۳۹۷). عشق اساس و لازمه زندگی است و شاید مهم‌ترین علت هم برای ازدواج و هم برای طلاق عشق یا فقدان آن است و می‌تواند تأثیر زیادی بر روابط نزدیک و صمیمی افراد از جمله روابط زناشویی و روابط بین خانواده دارد (Mahmodi & Hafezalkotob, 2010).

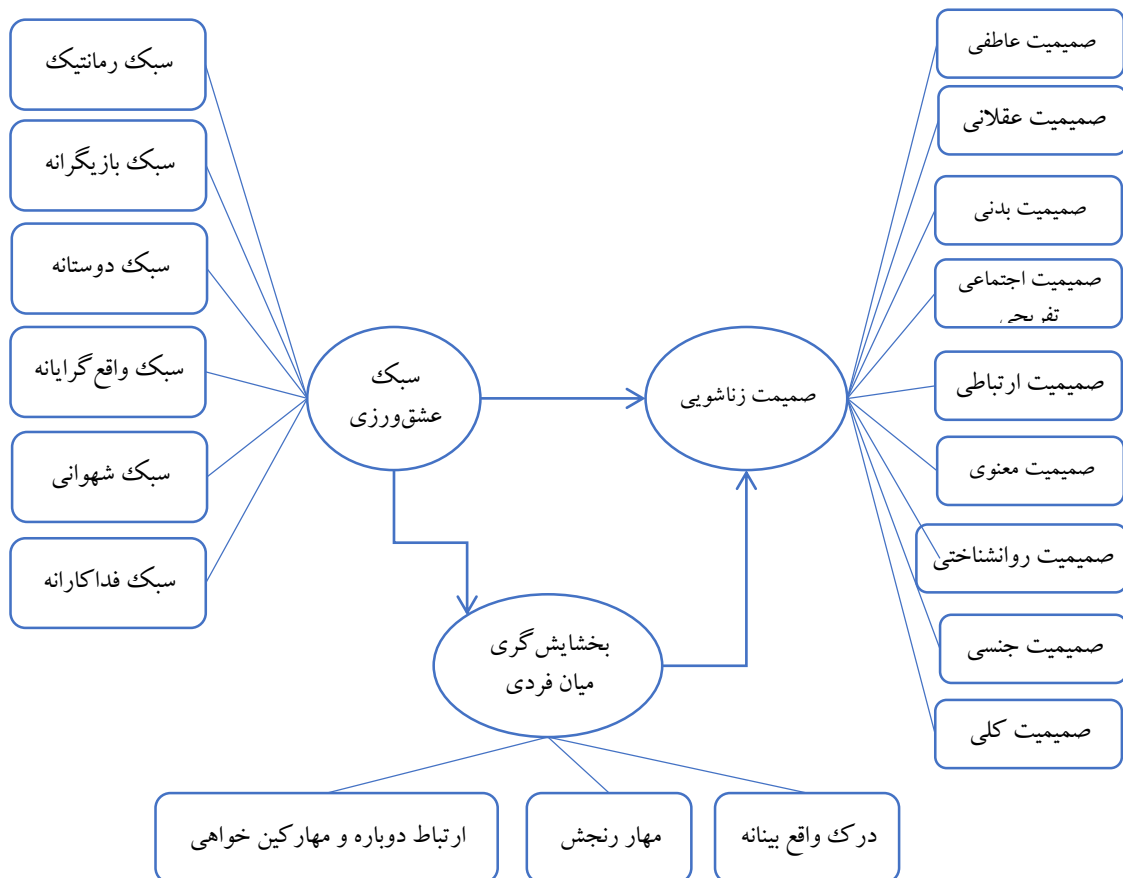
آنچه در زندگی مهم به نظر می‌رسد، صمیمیت زوج‌ها برای ساختن یک زندگی همراه با رضایت‌مندی است؛ اصطلاح صمیمیت، در واقع بر واژه‌هایی مانند تمایل، درگیری، هیجان و تمایلات جنسی تأکید دارد. عوامل مختلفی در صمیمیت زوج‌ها دخیل است که خود به اهمیت موضوع در زندگی می‌افزاید. ارتباط صمیمانه با شاخص‌های اعتماد متقابل، محبت، ارتباط باز، مقبولیت، عذرخواهی، بخشش و مراقبت، زیربنای سلامت جنسی و غیرجنسی در صمیمیت زناشویی است. بنابراین یک ازدواج شاد و احساساتی و خیال‌پردازانه (رمانتیک) ازدواجی است که در آن همسران هم در بعد جنسی و هم در بعد غیرجنسی رشد پیدا کنند (Ghaderi, Refahi & Bagheban, 2015).

با توجه به اینکه خانواده، یک موسسه یا نهاد اجتماعی ناشی از پیوند زناشویی زن و مرد است که از جمله مظاهر زندگی اجتماعی انسان وجود تعامل سالم و سازنده میان انسانها و برقرار بودن عشق به هم‌نوع و ابراز صمیمیت و همدلی به یکدیگر است. خانواده محل ارضای نیازهای مختلف جسمانی، عقلانی و عاطفی است و داشتن آگاهی از نیازهای زیستی و روانی و شناخت چگونگی ارضای آنها و تجهیز شدن به تکنیکهای شناخت تمایلات زیستی و روانی ضرورتی انکارناپذیر است و با توجه به اینکه رضایت از زندگی زناشویی، عشق‌ورزی و

طرحواره‌های محرومیت هیجانی، آسیب پذیری، ایثارگری و سبک‌های عشق ورزی اروس، استورگ و آگاه بر صمیمیت زناشویی اثر مستقیم معنی‌دار دارند و اثر مستقیم دل‌بستگی اضطرابی، سبک عشق ورزی استورگ، طرحواره های گرفتار، آسیب پذیری، ایثارگری و صمیمیت بر خیانت زناشویی معنی دار هستند.

با توجه به اینکه افزایش سبک عشق‌ورزی و بخشایش‌گری میان فردی در صمیمیت زناشویی از اهمیت بالایی برخوردار است، در این مقاله سعی بر این است تا نقش سبک عشق‌ورزی زوجین در تسهیل و تسریع دستیابی به صمیمیت زناشویی بررسی شود و عواملی را که سبب بهبود صمیمیت زناشویی می‌شود در قالب الگوی مفهومی شناسایی شود. با توجه به موارد مطروحه در بخش چارچوب نظری و جمع بندی از وضعیت متغیر های مستقل و وابسته مدل کلی تحقیق به صورت شکل ۱ ترسیم شده است.

به دست آمد. متغیرهای صمیمیت و میل جنسی پیش‌بینی کننده‌های معنی‌داری برای نشانه های افسردگی و رضایت-زناشویی بعد از زایمان بودند. نتایج پژوهش Karimian, Karimi & Malkari (2018) با موضوع بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس اصالت در رابطه (AIRS) و بررسی رابطه آن با ترس از صمیمیت و رضایت زناشویی نشان داد که هر دو خرده مقیاس اصالت در رابطه به همراه ترس از صمیمیت توان پیش بینی رضایت از رابطه افراد متاهل را دارا می باشند. نتایج پژوهش Bakhteyari, Hoseini, Arefi & Afsharinia (2019) با موضوع مدل علی روابط فرازناشویی بر اساس سبک های دل‌بستگی و طرحواره‌های ناسازگار اولیه: نقش واسطه‌ای صمیمیت زناشویی و سبک‌های عشق‌ورزی نشان داد که اثر مستقیم دل‌بستگی اضطرابی، طرحواره‌های محرومیت هیجانی، رهاشدگی، انزوای-اجتماعی، شکست و آسیب‌پذیری بر سبک‌عشق‌ورزی اروس و اثر مستقیم سبک‌دل‌بستگی اضطرابی و طرحواره انزوای اجتماعی بر سبک عشق‌ورزی استورگ معنی‌دار است. همچنین

شکل ۱. مدل مفهومی تحقیق

سوال و ۹ خرده مقیاس در طیف (همیشه ۴، گاهی اوقات ۳، بندرت ۲ و اصلا ۱) نمره‌گذاری می‌شود. حداکثر نمره ۳۴۰ و حداقل ۸۵ می‌باشد. ۹ خرده مقیاس صمیمیت عاطفی (۱۱ سوال)، صمیمیت عقلانی (۸ سوال)، صمیمیت بدنی- (۶ سوال)، صمیمیت اجتماعی تفریحی (۸ سوال)، صمیمیت ارتباطی (۱۱ سوال)، صمیمیت معنوی (۹ سوال)، صمیمیت روانشناختی (۹ سوال)، صمیمیت جنسی (۸ سوال)، صمیمیت کلی (۱۵ سوال) هستند که نمره بالا نشان دهنده صمیمیت بالاتر و نمره پایین نشان دهنده صمیمیت کمتر می‌باشد. ضریب اعتبار ۰/۹۲ برای کل مقیاس و دامنه اعتبار ۰/۷۱ تا ۰/۹۲ را برای خرده مقیاسها گزارش شده است (Oleya et al, 2007). ضریب پایایی در پژوهش حاضر از طریق آلفای-کرونباخ ۰/۸۸ بدست آمد. نمونه سوالات این پرسشنامه عبارتند از: به آسانی می‌توانم احساسات مثبتم مثل شادی و رضایت را با همسرم در میان بگذارم.

پرسشنامه سبک‌های عشق (Love Attitude Scale):
پرسشنامه سبک‌های عشق ورزی لی توسط Hendrick & Hendrick, 1986 ساخته شد که شامل ۴۲ سوال و ۶ خرده آزمون (هر سبک ۷ سوال) می‌باشد و در طیف لیکرت کاملا مخالفم تا کاملا موافقم نمره‌گذاری می‌شود که به کاملا مخالف نمره ۱ و کاملا موافق ۵ تعلق می‌گیرد. که سبک رمانتیک ۷ سوال، سبک بازیگرانه ۷ سوال، سبک دوستانه ۷ سوال، سبک واقع‌گرایانه ۷ سوال، سبک شهوانی ۷ سوال، سبک فداکارانه ۷ سوال دارد. ضریب پایایی برای سبک عشق ورزی رمانتیک ۰/۷۹، بازیگرانه ۰/۶۸، دوستانه ۰/۷۲، واقع‌گرایانه ۰/۷۲، شهوانی ۰/۷۲ و در سبک عشق ورزی فداکارانه ۰/۹۳ گزارش شده است (Sadeghi et al, 2013). ضریب پایایی در پژوهش حاضر از طریق آلفای کرونباخ برای سبک-عشق ورزی رمانتیک ۰/۷۷، بازیگرانه ۰/۷۸، دوستانه ۰/۷۵، واقع‌گرایانه ۰/۸، شهوانی ۰/۸۲ و در سبک عشق ورزی فداکارانه ۰/۸۱ به دست آمد. نمونه سوالات این پرسشنامه عبارتند از: احساس می‌کنم من و همسرم برای همدیگر ساخته شده‌ایم.

مقیاس بخشایشگری میان فردی (Interpersonal Forgiveness): این مقیاس ۲۵ ماده‌ای توسط

با توجه به اینکه افزایش سبک عشق ورزی و بخشایشگری میان فردی در صمیمیت زناشویی از اهمیت بالایی برخوردار است، در این مقاله سعی بر این بود تا نقش سبک عشق ورزی زوجین در تسهیل و تسریع دستیابی به صمیمیت زناشویی بررسی شود و عواملی را که سبب بهبود صمیمیت زناشویی می‌شود در قالب الگوی ساختاری شناسایی شود. با توجه به مطالب ارائه شده، در پژوهش حاضر مدلی ساختاری برای صمیمیت زناشویی از طریق سبک‌های عشق ورزی با نقش میانجی بخشایشگری میان فردی طراحی و تدوین شد. براین اساس فرضیه‌های تحقیق به صورت زیر تنظیم شده است:

- ۱- سبک عشق ورزی بر بخشایشگری میان فردی تاثیر دارد.
- ۲- سبک عشق ورزی بر صمیمیت زناشویی تاثیر دارد.
- ۳- بخشایشگری میان فردی بر صمیمیت زناشویی تاثیر دارد.
- ۴- بخشایشگری میان فردی در رابطه سبک عشق ورزی و صمیمیت زناشویی نقش میانجی دارد.

روش

روش پژوهش، جامعه آماری و نمونه: پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش گردآوری داده‌ها به لحاظ کنترل متغیرها طرح توصیفی (غیر آزمایشی) از نوع مدل معادلات ساختاری بود، جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانشجویان متاهل دانشگاه پیام نور سقز بود. برای نمونه‌گیری از روش نمونه‌گیری دردسترس استفاده شد. براین اساس ۱۰۰ نفر از دانشجویان متاهل کلیه رشته‌های مقطع کارشناسی دانشگاه پیام‌نور مرکز سقز در سال تحصیلی ۹۷-۹۸ با حداقل سن ۱۸ و حداکثر سن ۳۶ سال به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند.

برای گردآوری داده‌های اولیه از ابزار پرسشنامه استفاده گردیده است. پرسشنامه تحقیق براساس سه سازه اصلی بخشایشگری میان فردی، سبک عشق ورزی و صمیمیت زناشویی تدوین شده است.

پرسشنامه صمیمیت زناشویی (Marital intimacy): این پرسشنامه توسط Oleya et al (2007) ساخته شد که شامل ۸۵

برای مولفه ارتباط دوباره و مهارکین خواهی ۰/۸، مولفه مهاررنجش ۰/۷۹ و مولفه درک واقع‌بینانه ۰/۸۱ به دست آمد. برای بررسی روایی پرسشنامه از روایی محتوا (نظرخواهی از خبرگان)، روایی سازه (مدل بیرونی) و روایی همگرا (AVE) استفاده شده است. مقدار AVE برای تمامی متغیرهای پژوهش بزرگتر از ۰/۵ بدست آمده است. برای محاسبه پایایی نیز پایایی ترکیبی (CR) و ضریب آلفای کرونباخ محاسبه شده است. آلفای کرونباخ کل پرسشنامه ۰/۸۷۱ محاسبه گردید. پایایی ترکیبی و آلفای کرونباخ تمامی ابعاد نیز بزرگتر از ۰/۷ بدست آمده است. نمونه سوالات این پرسشنامه عبارتند از: برای فهم علت رفتار ناشایست دیگران، خودم را به جای آنها می گذارم.

(Ehteshamzadeh et al, 2010) ساخته شد که دارای سه مولفه است: مولفه ارتباط دوباره و مهارکین خواهی (۱۲ سوال اول؛ پایین‌ترین نمره ۱۲ بالاترین نمره ۴۸)، مولفه مهاررنجش (سوال ۱۳ تا ۱۸، پایین‌ترین ۶ و بالاترین نمره ۲۴)، مولفه درک واقع‌بینانه (سوال ۱۹ تا ۲۵، پایین‌ترین نمره ۷ بالاترین نمره ۲۸). از کاملاً موافق تا کاملاً مخالف (۱-۴) اما در مولفه درک واقع‌بینانه نمره‌گذاری معکوس وجود دارد (quote by Amani et al, 2017). در پژوهش Safarinia, Mohamadi & Afshar (2016) ضریب پایایی مولفه ارتباط دوباره و مهارکین خواهی ۰/۶۶، مولفه مهاررنجش ۰/۵۸ و مولفه درک واقع‌بینانه ۰/۵۵ به دست آمد. ضریب پایایی در پژوهش حاضر از طریق آلفای کرونباخ

جدول ۱. روایی همگرا و پایایی متغیرهای پژوهش

سازه‌های اصلی	روایی همگرا (AVE)	پایایی ترکیبی (CR)	آلفای کرونباخ
سبک های عشق	۰/۶۱۶	۰/۹۰۶	۰/۸۷۶
صمیمیت زناشویی	۰/۵۸۴	۰/۸۰۷	۰/۶۴۳
بخشایشگری	۰/۵۵۶	۰/۹۱۸	۰/۹۰۱

جدول ۲. ماتریس سنجش روایی واگرا

سازه‌های پژوهش	سبک های عشق	صمیمیت زناشویی	بخشایشگری
سبک های عشق	۰/۷۸۵		
صمیمیت زناشویی	۰/۳۶۶	۰/۷۴۶	
بخشایشگری	۰/۴۳۹	۰/۴۹۷	۰/۷۴۶

استفاده شده است. قدرت رابطه بین عامل (متغیر پنهان) و متغیر قابل مشاهده بوسیله بارعاملی نشان داده می‌شود. بار عاملی مقداری بین صفر و یک است. اگر بارعاملی کمتر از ۰/۳ باشد رابطه ضعیف در نظر گرفته شده و از آن صرف‌نظر می‌شود. بارعاملی بین ۰/۳ تا ۰/۶ قابل قبول است و اگر بزرگتر از ۰/۶ باشد خیلی مطلوب است. حداقل بارعاملی قابل قبول در برخی منابع و مراجع ۰/۲ نیز ذکر شده است اما معیار اصلی برای قضاوت آماره t می‌باشد. چنانچه آماره آزمون یعنی آماره t بزرگتر از مقدار بحرانی t در سطح ۰/۰۵ یعنی ۱/۹۶ باشد در اینصورت بارعاملی مشاهده شده معنادار است (Hair, Hult, Ringle, & Sarstedt, 2017).

جدول (۲) ماتریس سنجش روایی واگرا را نشان می‌دهد، و جذر AVE که برای هر سازه گزارش شده است (قطر اصلی) از همبستگی آن با سایر سازه‌های مدل بیشتر است که این موضوع بیانگر روایی واگرای قابل قبول برای مدل‌های اندازه‌گیری است. پس از اطمینان از مدل‌های اندازه‌گیری از طریق آزمون پایایی، روایی همگرا و روایی واگرا، می‌توان نتایج حاصل از مدل بیرونی را ارائه کرد.

یافته‌ها

برای سنجش رابطه کلی صمیمیت زناشویی با سبک عشق‌ورزی با واسطه بخشایش‌گری میان‌فردی از حداقل مجذورات جزئی

جدول ۳. خلاصه نتایج مدل بیرونی پژوهش

سازه‌ها	مولفه‌ها	بارعاملی	آماره تی
سبک‌های عشق	سبک رمانتیک	۰,۸۳۱۲۸۶	۱۱,۵۲
	سبک بازیگرانه	۰,۷۸۷۵۹۷	۸,۸۳۰۷۹۵
	سبک دوستانه	۰,۷۷۶۸۱۴	۱۳,۱۴۷۰۶۸
	سبک واقع‌گرایانه	۰,۷۸۳۲۳۶	۱۵,۸۴۹۴۵۷
	سبک شهوانی	۰,۷۸۹۵۵۵	۱۱,۸۸۰۲۲۹
	سبک فداکارانه	۰,۷۳۹۳۹۳	۱۱,۸۵۴۳۹۸
بخشایشگری	ارتباط دوباره و مهارکین خواهی	۰,۸۱۹۳۱	۱۳,۱۳۶۰۹۹
	مهار رنجش	۰,۸۰۸۵۴۸	۸,۳۷۶۰۹۲
	درک واقع بینانه	۰,۶۵۳۸۸۹	۶,۳۷۴۳۲۹
صمیمیت زناشویی	صمیمیت عاطفی	۰,۸۰۳۱۳۴	۱۴,۴۹۴۱۳۲
	صمیمیت عقلانی	۰,۶۷۸۴۸۶	۶,۲۳۷۶۶۱
	صمیمیت بدنی	۰,۷۳۴۷۶۷	۷,۹۲۳۱۰۵
	صمیمیت اجتماعی تفریحی	۰,۷۷۸۴۷۱	۱۲,۳۵۸۰۴۸
	صمیمیت ارتباطی	۰,۶۹۸۶۷۶	۱۱,۳۳۴۶۱۴
	صمیمیت معنوی	۰,۸۱۲۸۲۱	۱۳,۷۸۴۶۲۴
	صمیمیت روانشناختی	۰,۸۰۷۱۳	۱۲,۱۶۴۴۲۲
	صمیمیت جنسی	۰,۶۷۸۹۲	۶,۵۲۲۸۷۳
	صمیمیت کلی	۰,۷۰۳۶۸۳	۷,۵۴۰۸۵۱

جدول ۴. خلاصه نتایج مدل درونی پژوهش

رابطه	ضریب رگرسیون استاندارد	آماره t	نتیجه
سبک عشق‌ورزی ← صمیمیت زناشویی	۰/۴۱۰	۳/۶۸۳	پذیرش
بخشایش‌گری میان فردی ← صمیمیت زناشویی	۰/۵۳۰	۵/۰۲۷	پذیرش
سبک عشق‌ورزی ← بخشایش‌گری میان فردی	۰/۳۶۶	۲/۲۹۵	پذیرش

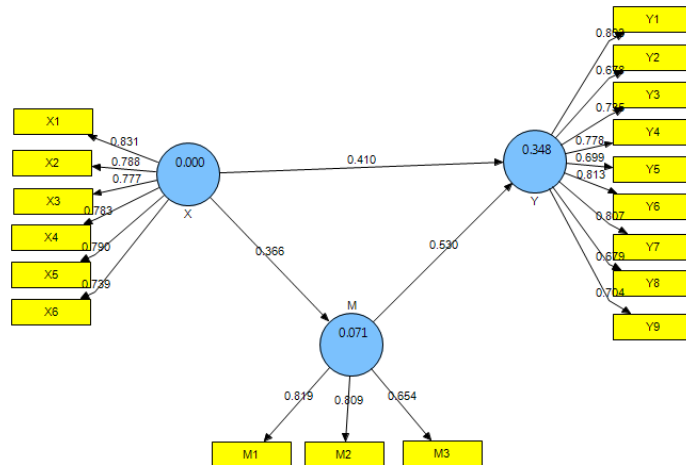
فرضیه ۲: بخشایش‌گری میان فردی بر صمیمیت زناشویی تاثیر دارد.

ضریب رگرسیون استاندارد میان دو متغیر بخشایش‌گری میان فردی و صمیمیت زناشویی ۰/۵۳۰ بدست آمده است. مقدار آماره t نیز ۵/۰۲۷ بدست آمده است که از ۲/۵۸ بزرگتر بوده و نشان می‌دهد همبستگی مشاهده شده معنادار است. بنابراین با اطمینان ۹۹٪ بخشایش‌گری میان فردی بر صمیمیت

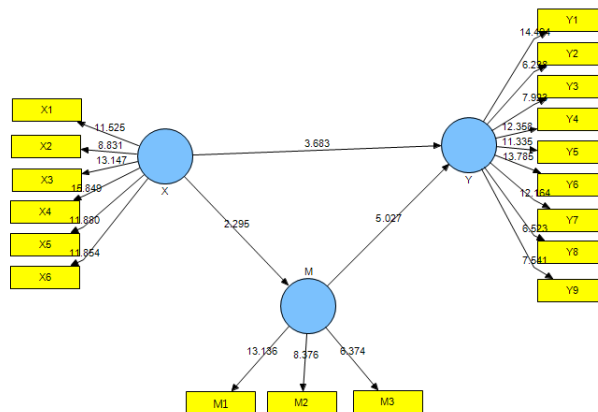
فرضیه ۱: سبک عشق‌ورزی بر صمیمیت زناشویی تاثیر دارد. ضریب رگرسیون استاندارد میان دو متغیر سبک عشق‌ورزی و صمیمیت زناشویی ۰/۴۱۰ بدست آمده است. مقدار آماره t نیز ۳/۶۸۳ بدست آمده است که از ۲/۵۸ بزرگتر بوده و نشان می‌دهد همبستگی مشاهده شده معنادار است. بنابراین با اطمینان ۹۹٪ سبک عشق‌ورزی بر صمیمیت زناشویی تاثیر معناداری دارد.

است. مقدار آماره t نیز ۲/۲۹۵ بدست آمده است که از ۱/۹۶ بزرگتر بوده و نشان می‌دهد همبستگی مشاهده شده معنادار است. بنابراین با اطمینان ۹۵٪ سبک عشق‌ورزی بر بخشایش‌گری میان فردی تاثیر معناداری دارد.

زنشویی تاثیر معناداری دارد. فرضیه ۳: سبک عشق‌ورزی بر بخشایش‌گری میان فردی تاثیر دارد. ضریب‌رگرسیون استاندارد میان دو متغیر سبک عشق‌ورزی و بخشایش‌گری میان فردی ۰/۳۶۶ بدست آمده

شکل ۲. تخمین استاندارد حداقل مجذورات جزئی

شکل ۳. نتایج بوت استرایپینگ و محاسبه آماره t

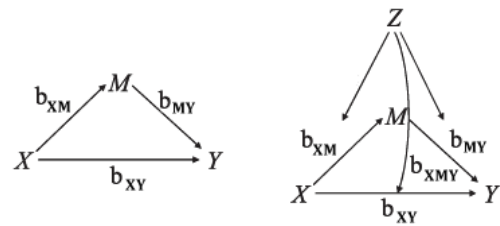
صورت متغیر میانجی یک متغیر تعدیلگر خواهد بود که به آن متغیر مستقل ثانویه نیز گویند. برای محاسبه اثر میانجی باید تاثیر سبک عشق‌ورزی بر صمیمت زنشویی از طریق بخشایش‌گری میان فردی محاسبه شود که به آن اثر غیرمستقیم گویند (Edwards & Lambert, 2007).

فرضیه ۴: تبیین نقش میانجی بخشایش‌گری میان فردی در رابطه سبک عشق‌ورزی و صمیمت زنشویی یکی از مباحث اساسی در مدل‌یابی معادلات ساختاری، بیان نقش میانجی یک عنصر است. اصولاً متغیرهای میانجی چنانچه قابل محاسبه باشند و محقق درصدد حذف اثرات آنها از مدل باشد، متغیر کنترل نامیده می‌شود اما اگر تاثیر این متغیر در رابطه دو متغیر دیگر مورد بررسی قرار گیرد، در این

در مدل ساختاری این تحقیق، سبک عشق ورزی یک متغیر مستقل برونزا است که با X نمایش داده‌ایم. صمیمیت زناشویی یک متغیر وابسته است که با Y نمایش داده‌ایم. بخشایش‌گری میان فردی یک متغیر مستقل درونزا است که به عنوان متغیر میانجی در رابطه X و Y تاثیر گذاشته است. متغیر میانجی بخشایش‌گری میان فردی را با M نمایش داده‌ایم. بنابراین تاثیر غیرمستقیم بخشایش‌گری میان فردی بر رابطه سبک عشق ورزی و صمیمیت زناشویی به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$\beta_{xmy} = \beta_{xm} \times \beta_{my} = 0.366 \times 0.530 = 0.193$$

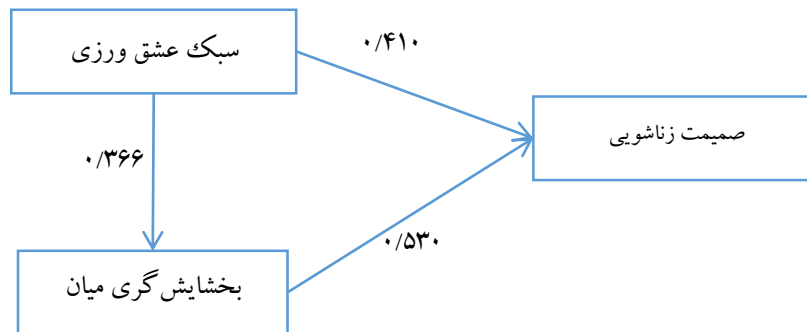
$$Total\ effect_{x \rightarrow y} = \beta_{xmy} + \beta_{xy} = 0.193 + 0.410 = 0.603$$

شکل ۴. اثر کل (اثر مستقیم و غیرمستقیم) نقش میانجی یک متغیر (ادوارد، ۲۰۰۷)

تاثیر کل = تاثیر مستقیم + تاثیر غیرمستقیم

تاثیر غیر مستقیم = اثر مستقل بر میانجی × اثر میانجی بر وابسته

شکل ۵. نقش میانجی بخشایش‌گری میان فردی در رابطه سبک عشق ورزی و صمیمیت زناشویی

پرسش‌ها و متغیرهای آشکار مدل کاری ندارد و تنها به متغیرهای پنهان و روابط میان آن‌ها توجه می‌کند. در این پژوهش برازش مدل ساختاری با استفاده از معیارهای ضریب تعیین (R^2)، افزونگی (Redundancy) و در آماره GOF استفاده شده است.

ضریب تعیین (R^2) معیاری است که بیانگر میزان تغییرات هر یک از متغیرهای وابسته مدل است که به وسیله متغیرهای مستقل تبیین می‌شود. مقدار R^2 تنها برای متغیرهای درونزای مدل ارائه می‌شود و در مورد سازه‌های برونزا مقدار آن برابر صفر است. هرچه مقدار R^2 مربوط به سازه‌های درونزای مدل بیشتر باشد، نشان از برازش بهتر مدل است. چین (۱۹۹۸) سه مقدار ۰/۱۹، ۰/۳۳ و ۰/۶۷ را به عنوان مقدار ملاک برای مقادیر ضعیف، متوسط و قوی بودن برازش بخش ساختاری مدل به وسیله معیار ضریب تعیین تعریف کرده است. ضریب

اثر کل سبک عشق ورزی ۰/۸۵ محاسبه شده است. در مدل پیشین که اثر میانجی بخشایش‌گری میان فردی لحاظ نشده بود اثر کل ۰/۴۱۰ بدست آمده بود. بنابراین بخشایش‌گری میان فردی در رابطه سبک عشق ورزی و صمیمیت زناشویی اثر میانجی دارد و بر میزان این رابطه تاثیرگذار است.

برای آزمون معناداری اثرات غیر مستقیمی که بواسطه یک متغیر میانجی به وجود می‌آید از آماره سوپل استفاده می‌شود. مقدار آماره آزمون با استفاده از آزمون سوپل ۲/۷۴ به دست آمده است که از مقدار ۱/۹۶ بزرگتر است. بنابراین می‌توان گفت فرضیه نقش میانجی‌گری متغیر بخشایش‌گری میان فردی پذیرفته می‌شود.

در نهایت برازش مدل مورد بررسی قرار گرفته است. بخش ساختاری مدل بر خلاف مدل‌های اندازه‌گیری، به

Tenenhous, Vinzi, Chatelin, & Lauro (2005) شاخص GOF توسط ابداع گردید و طبق رابطه ۱ محاسبه می‌شود. Wetzels, Odekerken-Schröder & Van Oppen (2009) سه مقدار ۰/۰۱، ۰/۲۵ و ۰/۳۶ را به عنوان مقادیر ضعیف، متوسط و قوی برای Gof معرفی نموده‌اند. مقدار نیکویی برازش در این مطالعه برابر است. بنابراین مقدار نیکویی برازش در این مطالعه برابر است:

$$GOF = \sqrt[2]{0.444 \times 0.586} = 0.510$$

شاخص GOF برابر ۰/۵۱۰ بدست آمده است بنابراین مدل از برازش مطلوبی برخوردار است.

تعیین R^2 برای سازه صمیمیت زناشویی این مقدار ۰/۷۵۳ گزارش شده است که مقدار قابل توجهی است. مهمترین شاخص برازش مدل در تکنیک حداقل مجذورات جزئی شاخص GOF است. این شاخص برای بررسی برازش مدل کلی که هر دو بخش مدل اندازه‌گیری و ساختاری را ارزیابی می‌کند. این شاخص با استفاده از جذر حاصل ضرب «میانگین شاخص R^2 » و «میانگین شاخص‌های افزونگی (Communalities)» محاسبه می‌شود:

$$GoF = \sqrt[2]{(R^2) \times (Commuality)}$$

جدول ۵. مقادیر شاخص‌های برازش مدل

GOF	ضریب تعیین	افزونگی	سازه‌های اصلی
۰/۵۱۰	-	۰/۶۱۶	X سبک‌های عشق
	۰/۱۳۴	۰/۵۸۴	M صمیمیت زناشویی
	۰/۷۵۳	۰/۵۵۶	Y بخش‌یاشگری

پیشینه‌های مطالعه شده، تاکنون الگو یا مدلی مشاهده نشده است که همه این روابط و متغیرها را درباره صمیمیت زناشویی مطرح یا مورد بررسی قرار داده باشد. این الگو برای نخستین بار، روابط میان این متغیرها را در کنار یکدیگر و در قالب یک مدل ساختاری و بر مبنای نظریه‌های مطرح شده موجود در این حیطه مورد آزمون قرار داده است. بر پایه نظریات و مدل‌های مرتبط با سبک‌های عشق‌ورزی و بخش‌یاشگری میان‌فردی، مشخص می‌شود که آیا زوجین می‌توانند تحت شرایط متغیرهای پیشین به صمیمیت زناشویی دست یابند. در پژوهش حاضر مدل روابط مستقیم و غیر مستقیم سبک عشق‌ورزی، بخش‌یاشگری میان فردی و صمیمیت زناشویی آزمون شد و همانگونه که در تجزیه و تحلیل داده‌های آماری مشاهده شد، الگوی پیشنهادی برازشی خوب با داده‌ها نشان داد و متغیرهای پیشین پژوهش حاضر در مجموع متغیر ملاک را تبیین می‌کنند. و تاثیر سبک عشق‌ورزی بر صمیمیت زناشویی از طریق بخش‌یاشگری میان فردی محاسبه شود که به آن اثر غیرمستقیم گویند. که با نتایج پژوهش‌های مشابه از (Ehteshamzadeh et al (2009)

معیار استون- گیزر (Stone-Geisser) یا شاخص Q^2 قدرت پیش‌بینی مدل را مشخص می‌سازد. Henseler & Sarstedt (2013) درباره شدت قدرت پیش‌بینی مدل در مورد سازه‌های درون‌زا، سه مقدار ۰/۰۲، ۰/۱۵ و ۰/۳۵ را به ترتیب قدرت پیش‌بینی ضعیف، متوسط و قوی تعیین نموده‌اند. در صورتی که مقدار Q^2 در مورد یک سازه درون‌زا صفر و یا کمتر از صفر شود، نشانگر آن است که روابط بین سازه‌های دیگر مدل و آن سازه درون‌زا به‌خوبی تبیین نشده است. برای محاسبه مقدار Q^2 در نرم‌افزار PLS از تکنیک بلایندفولدینگ (Blindfolding) استفاده شده است. اعداد مثبت نشان دهنده کیفیت مناسب مدل هستند. در این مطالعه مقادیر بلایندفولدینگ برای تمامی سازه‌های پژوهش مثبت و بزرگتر از ۰/۳۵ بدست آمده است.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف تدوین مدل ساختاری برای ارتقای صمیمیت زناشویی از طریق سبک‌های عشق‌ورزی با نقش میانجی بخش‌یاشگری میان‌فردی انجام شده است. بر اساس

عشق ورزشی نسبت به هم را پیدا می‌کنند (Jaberi, Etemadi, & Ahmadi, 2015). مادامی که بین زوجین احساسات نزدیک هیجانی و عشق ورزشی و محبت ابراز می‌شود زمینه صمیمیت در رابطه ایجاد می‌شود و روابط میان زوجین تقویت می‌گردد و مقدمات شکل‌گیری اعتماد و تعهد ایجاد می‌گردد و در نتیجه زوجین تلاش می‌کنند تا نیازهای عاطفی و روانی همدیگر را تامین و برآورده سازند و بخشایشگری تقویت می‌گردد و به گفته آلپورت در روابط بین زوجی همدردی و شکیبایی نشان می‌دهند و مهارت‌های شخصی خود را پرورش می‌دهند؛ همچنین اریکسون بیان می‌کند زوجینی که قادر به برقراری صمیمیت و رابطه صمیمی نیستند احساس انزوا می‌کنند و از تماس‌های اجتماعی اجتناب نموده و شاید نسبت به هم پرخاشگر هم بشوند و در صورتیکه ارتباطات روشنی داشته باشند علاقه و خواسته‌های خود را بیان می‌کنند و انگاره‌های خودمدارانه به تدریج محو می‌گردد (Moshak, 2009).

از یافته‌های این پژوهش می‌توان در مشاوره‌های قبل از ازدواج، مشاوره خانواده و مشاوره‌های فردی و زوجین استفاده کرد. همچنین با توجه به این که طراح‌ها در شکل‌گیری انتظارات و باورهای افراد درباره صمیمیت بین زوجین، سبک‌های عشق ورزشی و بخشایشگری میان فردی نقشی مهم دارد و باعث ارتقای سلامت خانواده می‌شود به نظر می‌رسد برای ارتقای بهداشت روان زوجین باید توجه خاصی به خانواده‌ها شود. از اینرو مشاوران، روان‌شناسان و رسانه‌های ارتباطی با آگاهی بخشی به خانواده‌ها و با بالابردن سطح اطلاعات افراد میتوانند از بروز ارتباطات ناسالم بین فردی و نارضایتی زناشویی در آینده پیشگیری کنند و زمینه لازم برای رضایت و کیفیت و ارتقای زندگی سالم و رشد و شکوفایی خانواده‌ها و زوجین را فراهم آورد.

پیشنهاد می‌شود درمانگران خانواده، در بحث ارتقای سلامت زندگی زوجین، راهکارهایی برای کاهش آسیب‌هایی که سلامت خانواده را به مخاطره می‌اندازد ارائه دهند و همچنین راه کارهایی برای افزایش صمیمیت، عشق ورزشی و بخشایشگری ارائه دهند تا باعث بقا خانواده‌ها و ایجاد روابط موثر شود و همدلی، صمیمیت،

Daghaghele et al (2012), Mansouri et al (2013), Besharat & Rafiezadeh (2016), Habibi & Amanuelahi (2016), Irandoust et al (2018), Karimian et al (2018), and Bakhtiari et al (2019) همسو می‌باشد.

در تبیین این یافته‌ها می‌توان گفت که با توجه به اینکه افزایش صمیمیت در بین زوجین می‌تواند باعث افزایش عشق ورزشی گردد و در نتیجه با توجه به این که بخشایشگری تغییراتی را دربر می‌گیرد که می‌تواند با کاهش در احساسات منفی و یا کاهش احساسات منفی همراه با افزایش احساسات مثبت همراه باشد و کیفیت بالای رابطه زناشویی را به همراه داشته باشد و هنگامی که فرد قادر به بخشش باشد، و در روابط صمیمیت و عشق ورزشی داشته باشد، حرمت، کرامت و شان و منزلت همسرش را حفظ نموده و کیفیت رابطه زناشویی و رضایت زناشویی بالا می‌رود و افرادی که قادر به بخشایشگری و عشق ورزشی نسبت به همسر خود هستند اعتقاد بر تقدیس رابطه زناشویی خود دارند و این توانایی به استحکام بیشتر رابطه زناشویی و افزایش صمیمیت می‌انجامد (Daghaghele, Asgari & Heidari, 2012).

فردی که میزان صمیمیت بالایی دارد، قادر است خود را به شیوه مطلوب‌تری در روابط عرضه کند و نیازهای خود را به شکل مؤثرتری به همسر خود ابراز کند و ممکن است قابلیت بیشتری در مواجهه با مشکلات و تغییرات مربوط به رابطه خود داشته باشند و در نتیجه عشق ورزشی بیشتری را تجربه کنند که هر دو می‌تواند زمینه بخشایشگری را نیز ایجاد نماید.

توانایی زوجها برای انتقال روشن، صریح و مؤثر افکار، احساسات، نیازها، خواسته‌ها و آرزوهایشان وابسته است به عمق صمیمیتی که زوج‌ها در روابطشان ایجاد می‌کنند. صمیمیت بالا، ارتباط خوب ایجاد می‌کند و صمیمیت کم و عدم صمیمیت، ارتباط بد، تعهد و نکات مثبت رابطه را از بین می‌برد و همچنین زوج‌هایی که ارتباط مؤثر برقرار می‌کنند و رابطه صمیمانه دارند، از توانایی لازم برای تصدیق یکدیگر، گوش دادن و پاسخ‌های غیرتدافعی به نیازهای همسر خود و تمرکز بر مسائل موجود در هنگام بروز سوء تفاهم‌ها و احساسات منفی برخوردارند و در نتیجه زمینه لازم برای

- Well-Being: mediation role of Forgiveness in adolescents. *Journal of Psychological Methods and Models*, 2(6): 1-16. [Link]. [Persian]
- Chin, W. W. (1998). The partial least squares approach to structural equation modeling. *Modern methods for business research*, 295(2), 295-33.
- Chin, W. W., Marcolin, B. L., & Newsted, P. R. (2003). A partial least squares latent variable modeling approach for measuring interaction effects: Results from a Monte Carlo simulation study and an electronic-mail emotion/adoption study. *Information Systems Research*, 14(2), 189-217.
- Daghaghele, F., Asgari, P., & Heidari, A. (2012). The relationship between forgiveness, love, intimacy and marital satisfaction. *Journal of New findings in psychology (social psychology)*, 7 (24): 57-69. [Link]. [Persian]
- Edwards, J.R., and Lambert, L.S. (2007), 'Methods for Integrating Moderation and Mediation: A General Analytical Framework Using Moderated Path Analysis. *Psychological Methods*, 12, 1,1-22.
- Ehteshamzadeh, P., Makundi, B., & Bagheri, A. (2009). The relationship between forgiveness, perfectionism and intimacy with marital satisfaction in veterans and their spouses. *Journal of New findings in psychology (social psychology)*, 4(12), 123-136. [Link]. [Persian]
- Esposito Vinzi, V., Trinchera, L., Squillacciotti, S., & Tenenhaus, M. (2008). REBUS-PLS: A response-based procedure for detecting unit segments in PLS path modelling. *Applied Stochastic Models in Business and Industry*, 24(5), 439-458.
- Ggaderi, Z., Refahi, Z., & Baghban, M. (2015). The Effect of Emotion Focused Method Training Approach on Marital Intimacy. *Knowledge & Research in Applied Psychology*, 16(2): 77-83. [Link]. [Persian]
- Habibi, B., & Amanelahi, A. (2016). The Relationship Between Sexual Desire and Intimacy in women with Depressive Symptoms and Marital Satisfaction 3 Months to 2 Years Postpartum. *Journal of Toloo-e-Behdasht*, 15(2): 204-216. [Link]. [Persian]
- Hair, J. F., Hult, G. T. M., Ringle, C. M., and Sarstedt, M. (2017). A Primer on Partial Least Squares Structural Equation Modeling (PLS-SEM), 2nd Ed., Sage: Thousand Oaks.
- Hedayatidana, S., & Saberi, H. (2014). Predicting Marital Satisfaction According to Love-Making Styles (Intimacy, Desire, Commitment) and Anxiety. *Journal of Family Research*, 10(4): 511-527. [Link]. [Persian]
- Hendrick, C., & Hendrick. S. S. (1986). A theory and method of love. *Journal of Personality and Social Psychology*, 50(2): 392-402.
- Henseler. J. and Sarstedt, M. (2013). Goodness-of-fit indices for partial least squares path modeling. تفاهم، آگاهی، مهارت های ارتباطی، سبک های دلبستگی و عشق ورزی و سلامت زناشویی و ایجاد آرامش را منجر شده و سلامت خانواده را ارتقا دهد. ازاین رو با توجه به اهمیت صمیمیت و عشق ورزی و بخشایشگری در خانواده پیشنهاد می شود برنامه ریزی جامعی در راستای افزایش صمیمیت و همدلی زوجین و مهارت آموزی لازم برای ابراز محبت و عشق ورزی و تعامل مناسب صورت پذیرد تا با پیشگیری به هنگام و کم هزینه از شکل گیری آسیب های بعدی و به خطرافتادن سلامت خانواده جلوگیری کرد.
- محدودیت های پژوهش عدم وجود پژوهش مشابه در زمینه تدوین مدل ساختاری برای ارتقای صمیمیت زناشویی از طریق سبک های عشق ورزی با نقش میانجی بخشایشگری میان-فردی و مرتبط با موضوع در ایران و همچنین در خارج و جدید بودن موضوع بود و با جستجو در پایگاه های علمی-پژوهشی و سایتهای مختلف اینترنتی و جستجو در مجلات معتبر داخلی و خارجی هیچ پژوهشی با موضوع فوق چه در داخل و چه در خارج انجام نگرفته ، که همین امر باعث شده بود که پیشینه کافی وجود نداشته باشد که به ناچار در پیشینه به پژوهشهایی با متغیرهای تقریباً مشابه اشاره شده است. از محدودیت های دیگر پژوهش، اجرای پرسشنامه ها بود که نیاز به زمان زیاد، جلب رضایت و پاسخ شفاف برخی از آنها برای تکمیل پرسشنامه ها گاهی مواقع دشوار بود.
- منابع**
- Amani, A., Sohrabi, A., Bagheri, L., & Nasirihanis, G. (2017). The effectiveness of Adlerian group counseling on couples' intimacy and interpersonal forgiveness. *Journal of Family Counseling and Psychotherapy*, 7(1): 45-64. [Link]. [Persian]
- Bakhtiari, E., Hosseini, S., Arefi, M., & Afsharinia, K. (2019). Causal Model of Extramarital Affairs Based on Attachment Styles and Early Maladaptive Schemas: Mediating Role of Marital Intimacy and Love Styles. *Journal of Health Education and Health Promotion*, 7(2): 245-258. [Link]. [Persian]
- Besharat, M. A., & Rafiezadeh, B. (2016). Prediction of sexual satisfaction and marital adjustment levels according to job variables, commitment, intimacy, and sexual knowledge and attitude. *Family Psychology*, 3(1): 31-46. [Link]. [Persian]
- Chalmeh, R. (2012). Personality and Psychological

- Nemati, S., Afrooz, G., Ghobari-Bonab, B., Shokoohi-Yekta, M., & Beh-Pajooch, A. (2016). The Relationship between the components of Forgiveness with Marital Satisfaction in Mothers of Children with Intellectual and Developmental Disabilities. *Applied Psychological Research Quarterly*, 7(3): 103-113. [Link]. [Persian]
- Oleya, N., Fathizadeh, M., & Bahrami, F. (2007). The effect of marital enrichment training on increasing marital intimacy. *Journal of Family Studies*, 2(6): 119-134.
- Rafeie, A. R., Kalantari, M., Neshat Doost, H. T., & Oreyzi, H. (2017). Personal Constructs of Betrayed Spouses' Understanding of Forgiveness. *Journal of Family Research*, 13(49): 131-152. [Link]. [Persian]
- Razavi, S. H., Jazayeri, R., Ahmadi, S. A., & Etemadi, O. (2019). Comparing the Effectiveness of Premarital Prepare counseling based on Olson model and native premarital counseling package on Problems of Couples in Engagement Period. *Journal of Family Research*, 15(58): 181-195. [Link]. [Persian]
- Rivard, S., & Huff, S. L. (1988). Factors of success for end-user computing. *Communications of the ACM*, 31(5): 552-561.
- Sadeghi, M., Ahmadi, S. A., Bahrami, F., Etemadi, O., & Poursaied, S. (2013). The Effect of Transactional Analysis Training on Love Styles of Couples. *The Journal of Cognitive and Behavioral Science*, 3(2): 71-84. [Link]. [Persian]
- Saffarinia, M., Mohammadi, N., & Afshar, H. (2016). The role of interpersonal forgiveness in resilience and severity of pain in chronic pain patients. *Journal of Fundamentals of Mental Health*, 18(4): 212-219. [Persian]
- Sepeshrian-Azar, F., Mohammadi, N., Badalpoor, Z., & Norozzadeh, V. (2016). The Relationship between Hope and Happiness with Marital Satisfaction. *Journal of health & care*, 18 (1): 37-44. [Persian]
- Tenenhaus, M., Vinzi, V. E., Chatelin, Y.-M., & Lauro, C. (2005). PLS path modeling. *Computational statistics & data analysis*, 48(1), 159-205.
- Wetzels, M., Odekerken-Schröder, G., & Van Oppen, C. (2009). Using PLS path modeling for assessing hierarchical construct models: Guidelines and empirical illustration. *MIS quarterly*, 177-195.
- Computational Statistics*, 28 (2): 565-580.
- Hulland, J. S. (1999). Use of partial least squares (PLS) in strategic management research: a review of four recent studies. *Strategic Management Journal*, 20(4): 195-204.
- Irاندوست, R., Sohrai, F., Maliholzakerini, S., & Ahi, GH. (2018). The Casual Model of Relationship between Alexithymia and Female Sexual Function by Mediating Rule of Psychological Distress and Marital Intimacy. *Journal of Family Research*, 14(56): 515-531. [Link]. [Persian]
- Jaberi, S., Etemadi, O., & Ahmadi, S. A. (2015). Investigation of Structural Relationship between Communication Skills and Marital Intimacy. *Cognitive and Behavioral Research*, 5(2): 143-151. [Link]. [Persian]
- Karimi, M., Donyavi, V., Rahnedjat, A. M., & Kianimoghaddam, A. S. (2017). Relationship spirituality with loving style and couple's communication pattern. *Journal of Nurse and Physician Within War*, 5(15): 44-52. [Link]. [Persian]
- Karimian, N., Karimi, Y., & Molkari, B. (2018). Psychometric Properties of the Authenticity in relationship scale (AIRS) and its relationship with relationship satisfaction. *Quarterly of Educational Measurement*, 8(31): 167-190. [Link]. [Persian]
- Khalafi, A., Beshlideh, K., Arshadi, N., & Soodani, M. (2018). Designing and testing a model of some antecedents and outcomes of marital satisfaction and love. *Journal of Family Counseling and Psychotherapy*, 8(1): 3-26. [Link]. [Persian]
- Khodadadisangdeh, J., Hajizadeh, T., Amousti, F., & Rezaie, M. (2016). The prediction of couple burnout according to the general health and marital intimacy among Nurses. *Preventive Care in Nursing & Midwifery Journal*, 6(2): 45-53. [Link]. [Persian]
- Mahmodi, G., & Hafezalkotob, L. (2010). The relationship between lovemaking styles and marital satisfaction. *Psychological research*, 2(6): 101-114. [Link]. [Persian]
- Mansouri, M., Serajkhorami, N., & Heidari, H. (2013). Intimacy, Forgiveness, and Self-Disclosure and their Relationship to Teachers' Marital Satisfaction. *Journal of Family and Research*, 10(3): 95-118. [Link]. [Persian]
- Moshak, R. (2009). The relationship between love styles (intimacy, pleasure and commitment) with the marital satisfaction of married students. *Journal of Women and Culture*, 1(2): 83-97. [Link]. [Persian]
- Namvarangarmi, K., Moradi, A., Farzad, V., & Zahrakar, K. (2018). Determining the dimensions of marital intimacy of Iranian couples, a qualitative study. *Journal of Cultural and Educational Women and Family*, 12(42): 61-78. [Link]. [Persian]